

W ramach konwencji, każde państwo zobowiązuje się:

Nigdy nie używać, udoskonalać, produkować, składować czy przekazywać min przeciwpiechotnych ani nie pomagać komukolwiek w powyższych działaniach.

Blisko 3/4 państw świata to strony Konwencji Ottawskiej. Powszechne przestrzeganie jej przepisów przesądziło o tym, że niestosowanie min przeciwpiechotnych stało się międzynarodową normą. Konwencja wpłynęła także na praktykę głównych potęg wojskowych, które nie przystąpiły jeszcze do Konwencji, doprowadzając do niemalże całkowitego wygaśnięcia handlu tą bronią.

Jednak... kilkadziesiąt państw nie przystąpiło jeszcze do Konwencji, a wśród nich niektórzy z największych producentów i posiadaczy min przeciwpiechotnych.

Zniszczyć składowane miny przeciwpiechotne w ciągu czterech lat od momentu wejścia traktatu w życie dla danego państwa.

Do końca 2003 roku państwa strony Konwencji zniszczyły ponad 31 milionów min przeciwpiechotnych, które były składowane w ich arsenalach.

Jednak... ocenia się, że na świecie nadal składowane jest 200 milionów min przeciwpiechotnych, głównie przez państwa nie będące stronami Konwencji.

Zakończyć oczyszczanie zaminowanych obszarów w ciągu 10 lat od wejścia Konwencji w życie. W tym czasie wszystkie państwa objęte Konwencją zobowiązane są do czynnego chronienia ludności cywilnej przez podejmowanie takich kroków, jak oznaczanie i odgradzanie zaminowanych terenów czy uświadamianie społeczności o zagrożeniach związanych z minami.

Do 2003 roku prawie wszystkie najbardziej dotknięte problemem min przeciwpiechotnych państwa świata przystąpiły do Konwencji. 52 państwa-strony posiadają tereny zaminowane.

Rozminowywanie trwa w większości tych krajów, aby odzyskać ziemię dla rolnictwa, handlu, placów zabaw i powrotu całych wspólnot do normalnego życia.

Jednak... Miny przeciwpiechotne wciąż pozostają zagrożeniem dla dzieci, kobiet, mężczyzn, i to jeszcze długo po zakończeniu konfliktu. 10-letnie terminy całkowitego oczyszczenia zaminowanych terenów zaczną upływać w 2009 roku. By państwa dotrzywały swoich zobowiązań w tych terminach, konieczne jest zintensyfikowanie ich własnych wysiłków, jak również zwiększenie pomocy ze strony innych państw.

Służyć pomocą w niszczeniu składowanych min przeciwpiechotnych, w oczyszczaniu zaminowanych terenów, w uświadamianiu zagrożenia minowego oraz w opiece i rehabilitacji ofiar min.

Odkąd Konwencja została przyjęta, państwa nią objęte, w tym również te najbardziej dotknięte problemem min, przeznaczyły 1,1 miliarda USD na akcję ich zwalczania. Regularne konsultacje na szczeblu krajowym, regionalnym i międzynarodowym umożliwiły wzajemną wymianę doświadczeń i wzmocnienie współpracy na tym polu.

Jednak... Większość ofiar min nie może liczyć na odpowiednią opiekę czy rehabilitację, gdyż żyją w krajach, gdzie opieka zdrowotna jest niewystarczająca, a placówki służby zdrowia często całkowicie zniszczone przez działania wojenne. Specyfika min przeciwpiechotnych powoduje że ich ofiary, oprócz natychmiastowej pomocy, polegać muszą na opiece zdrowotnej przez resztę swojego życia. Wciąż brakuje niezbędnych środków oraz wiedzy potrzebnej do oczyszczenia terenów z min czy uświadamiania zagrożenia społeczności.

Roland Stähler / MKCK

Tam, gdzie Konwencja została wprowadzona w życie, ilość ofiar znacznie zmalała, a okaleczeni otrzymują protezy i mogą na nowo nauczyć się chodzić i tym samym się uniezależnić. Cenna ziemia jest zwracana lokalnym społecznościom, dając im konieczne źródła utrzymania. A dzieci mogą bezpiecznie wrócić do szkół.

Światowa epidemia min przeciwpiechotnych została zatrzymana, ale potrzebne są jeszcze czas, środki oraz stałe zaangażowanie, by doprowadzić do jej całkowitego wygaśnięcia. Jeżeli wspólnie na całym świecie podejmiemy działania, to wizja "świata bez min" stanie się rzeczywistością!

Obywatele i organizacje społeczne mogą przekonywać państwa które jeszcze nie przystąpiły do Konwencji Ottawskiej, by to uczyniły oraz nalegać na wszystkie państwa - strony, by sumiennie wywiązywały się z zobowiązań Konwencji.

Osobistości publiczne oraz media mogą promować dotychczasowy, wyjątkowy sukces, jakim jest wprowadzenie Konwencji w życie, oraz informować o pozostających wyzwaniach, którym trzeba stawiać czoła.

Państwa - strony Konwencji, które są bezpośrednio dotknięte problemem muszą dotrzymać terminów wyznaczonych na oczyszczenie swych terytoriów z min oraz włączyć walkę z minami - w tym pomoc dla ofiar - w swoje długoterminowe plany rozwoju.

Przywódcy polityczni oraz parlamentarzyści powinni wspierać finansowo i technicznie programy oczyszczania, tak długo jak będą one potrzebne.

Międzynarodowy Ruch Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca, międzynarodowe agencje rozwoju i pomocy, organizacje pozarządowe oraz międzynarodowe instytucje finansowe powinny zapewnić kontynuację i rozwój programów zwalczania plagi min.

W grudniu 1997 roku przywódcy państw świata zgromadzeni w Ottawie obiecali ofiarom min, że pomogą im odzyskać godność osobistą oraz oczyszczą ich otoczenie z min. Nadszedł czas, by wywiązali się ze swych obietnic.

Programy Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża (MKCK)

MKCK odgrywa czołową rolę we wdrażaniu **Strategii Ruchu dotyczącej min przeciwpiechotnych**. Współpracując ze stowarzyszeniami krajowymi Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca na całym świecie, MKCK pomaga zminimalizować cierpienie spowodowane minami oraz innymi wybuchowymi pozostałościami wojny, angażując się w trzech podstawowych obszarach:

Opieka medyczna i rehabilitacja fizyczna. MKCK zapewnia lub wspiera niesienie pierwszej pomocy, opiekę medyczną i chirurgiczną dla ofiar min oraz innych rannych w wyniku działań wojennych. Od 1979 roku MKCK stworzył i wspomógł 80 ośrodków protetycznych i rehabilitacyjnych w 36 krajach. Zapewniły one ponad 300 000 protez dla ludzi z amputowanymi kończynami, z których ponad połowę stanowią ofiary min przeciwpiechotnych.

Działalność edukacyjna. Od 1996 roku MKCK prowadzi programy uświadamiające zagrożenie związane z minami oraz innymi wybuchowymi pozostałościami wojny w blisko 20 krajach.

Szkolenie, doradztwo prawne i rzecznictwo. MKCK nawołuje wszystkie państwa do przystąpienia do Konwencji, a zorganizowane grupy zbrojne do poszanowania jej norm.

Wspiera także państwa w przygotowaniach krajowego ustawodawstwa niezbędnego do wdrożenia Konwencji.

Bruno L'Heste / MKCK

Franco Pagetti / MKCK

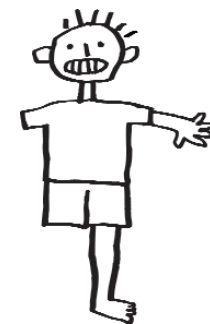
nie całkowicie wyeliminowana. Ostateczny
czy państwa będą chciały wywiązać się
środki.

Od 1997 r., kiedy miny przeciwpiechotne stały się bronią
nielegalną, postęp w walce z tą plagą jest tak imponujący,
że idea "położenia kresu erze min" staje się rzeczywistością.
Jednak dopóki miny przeciwpiechotne okaleczają
i zabijają tysiące ludzi rocznie, mowa o zwycięstwie nad
tymi "skrytymi zabójcami" jest przedwczesna.

Paul Grabhorn / MKCK

Więcej informacji i materiałów znajdziesz :

Polski Czerwony Krzyż
Zarząd Główny
ul. Mokotowska 14
00-950 Warszawa
Tel. (22) 326-12-86
Fax (22) 628-41-68
e-mail: info@pck.org.pl
www.pck.org.pl

Możesz również skontaktować się z Działem Min i Broni w MKCK w Genewie
Tel. +41 22 730 2658, e-mail: weapons.gva@icrc.org, www.icrc.org

Dodatkowe źródła informacji:

International Campaign to Ban Landmines (ICBL) /
Międzynarodowa Kampania na Rzecz Zakazu Min - (www.icbl.org)
Geneva International Centre for Humanitarian Demining (GICHD) - (www.gichd.ch)
United Nations Mine Action Service (UNMAS) - (www.mineaction.org)

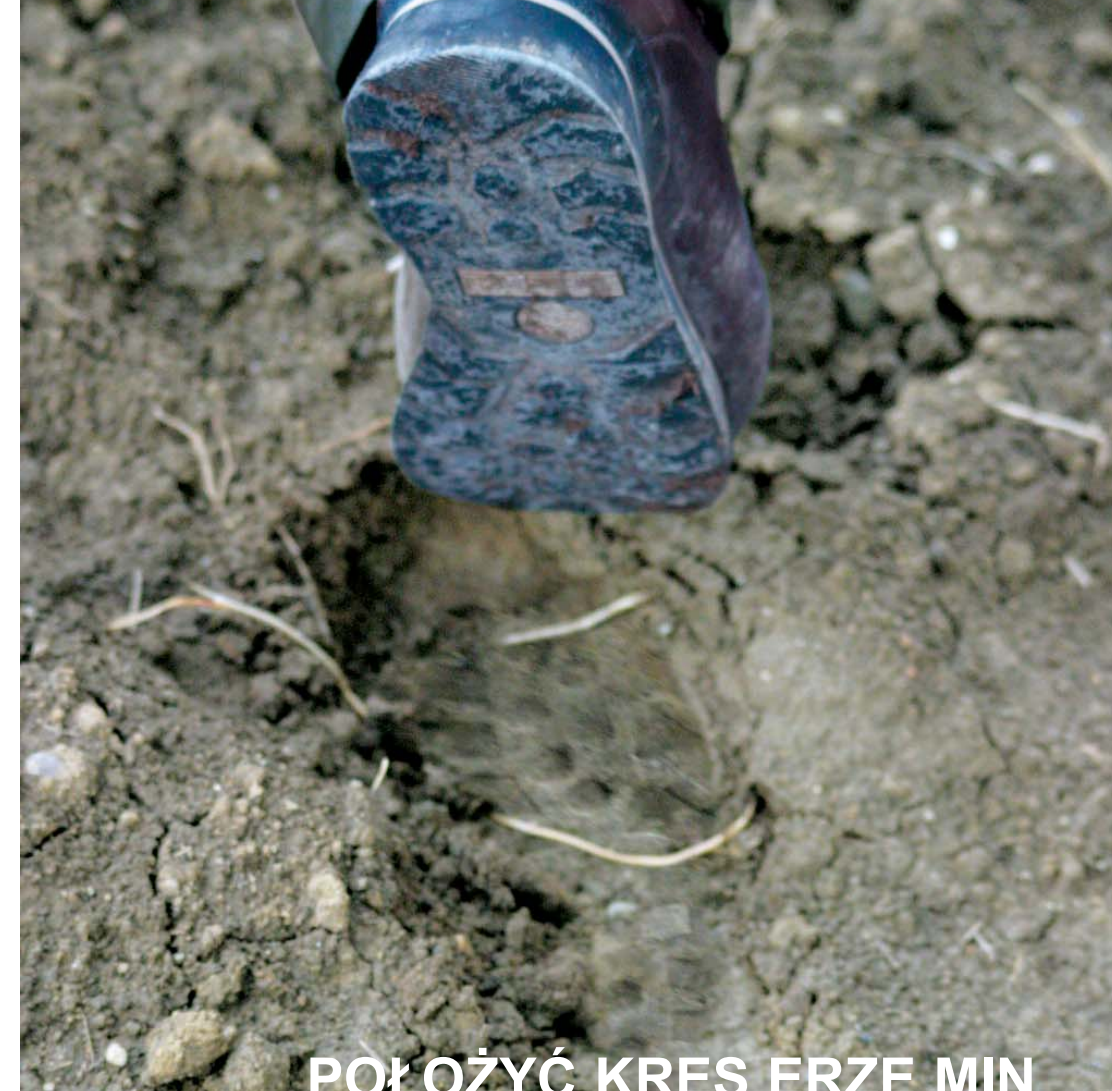
MISJA

Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża (MKCK) jest bezstronną, neutralną i niezależną
organizacją, której czysto humanitarna misja polega na ochronie życia i godności ludzkiej ofiar
wojen i wewnętrznych aktów przemocy oraz na udzielaniu pomocy tym ofiarom. MKCK kieruje
i koordynuje międzynarodowe działania pomocy podejmowane przez Ruch w sytuacji konfliktu.
Dąży również do zapobieżenia cierpieniu ludzkiemu poprzez upowszechnianie prawa humani-
tarnego i uniwersalnych zasad humanitarnych. Założony w 1863 roku, MKCK stoi u podstaw
Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca.

International Committee of the Red Cross
19 Avenue de la Paix
1202 Geneva, Switzerland
www.icrc.org
(c) ICRC, June 2004

Tłumaczenie z języka angielskiego:
Piotr Bekasiak i Katarzyna Derlicka
skład: Adrian Majchrzak

POŁOŻYĆ KRES ERZE MIN SUKCESY I WYZWANIA

Epidemia min została opanowana, ale jeszcze
sukces Konwencji Ottawskiej zależy od tego,
ze swych zobowiązań i zapewnić niezbędne

W połowie lat 90. personel medyczny Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża, wstrzą-
śnięty rosnącą liczbą ofiar min wśród cywilów, określił problem min przeciwpiechotnych jako epi-
demię.

Szeroko zakrojona kampania publiczna prowadzona przez Międzynarodowy Ruch Czerwonego
Krzyża i Czerwonego Półksiężyca, Międzynarodową Kampanię na Rzecz Zakazu Min Przeciwi-
piechotnych (ICBL), ONZ oraz wiele państw, została zwięźczona w 1997 roku przyjęciem nowej
umowy międzynarodowej - "Konwencji o zakazie użycia, składowania, produkcji i przekazywania
min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu" (Konwencji Ottawskiej).

Po raz pierwszy w historii, państwa zgodziły się na wprowadzenie zakazu broni używanej
powszechnie na całym świecie, ze względu na ogromne koszty ludzkie ponoszone w wyniku jej
stosowania. **Konwencja Ottawska opiera się na fundamentalnych zasadach prawa huma-
nitarne go zakazującego stosowania pewnych rodzajów broni.**

Od 1997 roku dokonano ogromnego postępu na drodze powszechnego obowiązywania i stoso-
wania Konwencji. Wywarło to znaczący wpływ na sytuację krajów bezpośrednio dotkniętych epi-
demią min.

Tam, gdzie postanowienia Konwencji są ściśle przestrzegane, roczna liczba nowych ofiar min spad-
ła o 2/3 lub więcej. Ocalono w ten sposób ludzkie życia, kończyny i osiedla.

